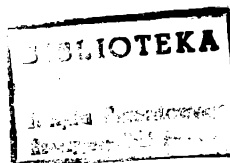

2
Warszawa, dnia 20 września 1952 r.

B 60 L 5/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 35028

Kl. 20 1, 9/03

Jan Karol Paulowicz

(Gdańsk, Polska)

Łyżwa trolejbusowego odbieraka prądu

Udzielono z mocą od dnia 16 października 1950 r.

Przedmiotem wynalazku jest łyżwa trolejbusowego odbieraka prądu, stanowiąca jego główną część.

Łyżwa według wynalazku posiada wkładkę, stanowiącą jednocześnie obsadę ślizgacza i różniącą się od obecnie stosowanych wkładek węglowo-grafitowych tym, że jest znacznie odporniejsza na wpływy atmosferyczne. Jest ona wykonana z metalu termicznie utwardzona i zaopatrzona w dodatkową powłokę lustrzaną, zapewniającą małą ścieralność powierzchni trących i dużą trwałość eksploatacyjną.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z góry łyżwy według wynalazku, fig. 2 — przekrój osiowy łyżwy wzdłuż osi A-A na fig. 1, fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż osi B-B na fig. 2, fig. 4 — wkładkę łyżwy w widoku z góry, fig. 5 — poprzeczny przekrój wkładki wzdłuż osi C-C na fig. 4, fig. 6 — ślizgacz łyżwy w widoku z góry, fig. 7 zaś — tenże ślizgacz w przekroju wzdłuż osi D-D na fig. 6.

Pośrodku wkładki 1 łyżwy wykonany jest na wylot otwór 2 o odpowiednim kształcie. Wzdłuż

wkładki 1 wyżłobiony jest rowek 9. Powierzchnia wkładki 1 wraz z rowkiem 9 jest tak utwardzona termicznie, że jej ścieralność jest przy nacisku, wynoszącym 8—10 kg, nieznaczna. W otwór 2 wkładki wtłoczony jest właściwy ślizgacz 3 w postaci kształtki grafitowej, zaopatrzonej na swej górnej powierzchni w rowek 10, odpowiadający rowkowi 9 na powierzchni wkładki 1 łyżwy.

Ślizgacz 3 ma podwójne zadanie: z jednej strony przewodzi prąd elektryczny z drugiej zaś strony smaruje samoczynnie miejsce styku przewodu jezdnego z wkładką 1 łyżwy, co powoduje zredukowanie niemal do zera ścieralności przewodu jezdnego, na którą jest on narażony na skutek ślizgania się wzdłuż niego łyżwy odbieraka prądu.

Smarowanie miejsca styku przewodu jezdnego z wkładką 1 odbywa się za pośrednictwem ślizgacza 3, wykonanego z grafitu, który, jako miękniejszy od obydwu stykających się metali, dzięki swej ścieralności rozpyla się na całej powierzchni wkładki 1 łyżwy.

Wkładka 1 łyżwy jest umocowana w obsadzie 11 i zabezpieczona przyciskiem 7 i śrubą 8 przed wypadnięciem. Wkładka ta posiada nagwintowany otwór współpracujący ze śrubą 5, służącą do przykręcania kabelka 4 odprowadzającego prąd do silnika.

Zastrzeżenia patentowe

1. Łyżwa trolejbusowego odbieraka prądu, znamienna tym, że posiada metalową wkładkę (1), zaopatrzoną w podłużny rowek (9) oraz w odpowiednio ukształtowany otwór środkowy (2) i stanowiącą obsadę ślizgacza (3), odbierającego prąd z przewodu jezdnego.
2. Łyżwa według zastrz. 1, znamienna tym, że ślizgacz (3) jest zaopatrzony w rowek (10),

dopasowany swym kształtem do rowka (9) wkładki (1).

3. Łyżwa według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że powierzchnia robocza wkładki (1) jest termicznie utwardzona i zaopatrzona w dodatkową powłokę lutzaną, zapewniającą małą ścieralność powierzchni trących.
4. Łyżwa według zastrz. 1—3, znamienna tym, że ślizgacz (3) posiada postać kształtki grafitowej, włożonej we wkładkę (1).
5. Łyżwa według zastrz. 1—4, znamienna tym, że posiada nagwintowany otwór, współpracujący ze śrubą (5), służącą do przykręcenia kabelka (4), odprowadzającego prąd do silnika.

Jan Karol Pawłowicz

